

Vandaag gaan we gezamenlijk op pad met als thema “Wij bouwen aan verbinding”. U werd in de afgelopen weken via de media en via het Martinus bericht en de mededeling in de viering van vorige week gevraagd iemand mee te nemen, om mee te vieren vandaag.

De Martinus is een groot huis van God waar ruimte en plek is voor iedereen. Zie eens om u heen hoeveel ruimte er nog is! Straks wensen wij elkaar hier die vrede toe. Die verbinding, die handreiking en elkaar even in de ogen kijken, contact maken, zo’n klein gebaar, die verbinding is van onschatbare waarde. Mattheus zegt in het evangelie “als gij alleen uw broeders groet, wat voor buitengewoons doet gij dan?” Als u alleen mede parochianen groet die u zo vertrouwd zijn, wat voor buitengewoons doet u dan? Spannender is het om uit je comfortzone te stappen en die stap te maken naar juist degenen die je niet kent, iemand uit een andere cultuur of anders denkend dan jijzelf. Zovele mensen zoveel kleuren! Wij hebben dit vandaag uitgedrukt in het kleurrijke kleed om het hart wat u vandaag ziet staan in de kerk.

Verbinden lijkt enorm lastig geworden in deze tijd, maar is dat zo? We hebben te maken met digitalisering, volle agenda’s, kinderen opvoeden of oppassen op de kleinkinderen. En ook sporten, uitgaan, vrijwilligerswerk, mantelzorg. Maar wanneer ben je eigenlijk thuis? Deze hoeveelheid aan activiteiten kan verbinding ook in de weg staan.

Vandaag de dag is het heel anders, thuis zijn bij jezelf. Om mij heen vallen mensen uit, omdat ze zowel op werk als privé over lopen. Goed willen doen voor anderen, meer ja dan nee kunnen of durven zeggen. Wanneer zijn wij perfect en wanneer is het goed genoeg? Mag u eigen keuze maken? Kan jij ’s avonds je telefoon uitzetten? Weet je nog wat je eigen fundament is? Ik coach mensen. Het grootste cadeau voor hen maar ook voor mij is als ze dicht bij hun fundament terug kunnen komen. Weten wie ze zijn en waar ze voor staan. Die verbinding met jezelf bevrijdt, geeft licht, energie en ruimte voor verbinding ook met mensen om je heen.

Is verbinding dan eigenlijk lastig? In mijn ogen niet. Staan voor je eigen talent, keuzes maken waar je achter staat. Blijven bouwen aan jezelf en je naasten door de verbinding vanuit je hart. Denk aan het jongetje in het park die samen met de oude vrouw op het bankje zit. Hij heeft oog voor wat zij nodig heeft en geeft haar te eten, te drinken en die glimlach. Deze verbinding en dat ook nog ervaren als een ontmoeting met God, wat een rijkdom.

Tijdens de voorbereiding op deze viering moest ik denken aan de uitdaging die parochianen zullen ervaren om de verbinding met hun bestaande geloofsgemeenschap los te moeten laten. Dat je de pijn voelt van het verliezen van samen vieren en elkaar ontmoeten op die plek. De pijn van het niet verder kunnen bouwen aan verbinding.

“Bouwen en verbinden”. Helaas lukt het ons bouwers niet altijd ons bouwwerk in welke vorm dan ook af te maken. Er komen haarscheuren, er wordt niet doorgebouwd, stenen brokkelen af en je staat weer alleen op je eigen fundament. Maar wat als, wat als geliefden maar ook familie, vrienden, naasten die haarscheuren zien, elkaar blijven zien? In verbinding blijven en steen voor steen voor steen blijven bouwen. Blijven genieten van wat is, het kleine waarderen en investeren in elkaar. Volmaakt bestaat niet maar het streven ernaar daar lijkt niets mis mee. Laat daarom jouw liefde niet uitdoven en deel deze met mensen om je heen.

Het thema van vandaag “wij bouwen aan verbinding”. Laten we blijven verbinden en open staan voor ontmoeting in het kloppend hart van katholiek Amersfoort en ver daarbuiten. En putten uit de boodschappen van God die we dagelijks kunnen ervaren in de ontmoeting met elkaar.